

RICHARD LEAROYD

DEL 5 DE JUNY AL 8 DE SETEMBRE

SALA FUNDACIÓN MAPFRE CASA GARRIGA NOGUÉS

BARCELONA

Fundación **MAPFRE**

Fundación MAPFRE et convida a la roda de premsa que, amb motiu de l'exposició **Richard Learoyd**, se celebrarà el dia **4 de juny a les 10.30 hores** a Fundación MAPFRE Casa Garriga Nogués, al carrer de la Diputació, 250. Barcelona.

La presentació serà a càrrec de **Sandra S. Phillips**, conservadora emèrita de fotografia al San Francisco Museum of Modern Art i comissària de l'exposició, de **Nadia Arroyo**, directora de Cultura de Fundación MAPFRE, i del mateix fotògraf.

Roda de premsa: 4 de juny del 2019

Dates: del 5 de juny al 8 de setembre

Lloc: Fundación MAPFRE Casa Garriga Nogués, carrer de la Diputació, 250. Barcelona

Comissària: Sandra S. Phillips

Producció: Fundación MAPFRE

<http://exposiciones.fundacionmapfre.org/richardlearoyd>

@mapfrefcultura ##expoRichardLearoyd

@mapfrefcultura ##expoRichardLearoyd

facebook.com/fundacionmapfrefcultura

Direcció Corporativa de Comunicació

Alejandra Fernández Martínez
Tel.: 91 581 84 64 - 690 049 112
alejandra@fundacionmapfre.org

Imatge de portada:

Richard Learoyd

Cigne, 2013

Còpia de contacte a la gelatina de plata, edició de 3

© Richard Learoyd, gentilesa de l'artista i de la Fraenkel Gallery, San Francisco

RICHARD LEAROYD Nascut a Nelson, al Regne Unit, el 1966, és un dels fotògrafs contemporanis més reconeguts actualment. L'obra de Learoyd endinsa les seves arrels en el passat i conté múltiples referències a la història de la pintura, tant pel que fa als temes com a la tècnica. Les seves fotografies en color i en blanc i negre són el resultat d'un procés artesanal amb una cambra obscura que ell mateix ha construït.

Richard Learoyd és conegut per les obres fotogràfiques úniques que ha realitzat durant més d'una dècada, que consisteixen principalment en retrats de models, vestits o nus, fets al seu estudi. Tanmateix, també ha tractat altres temes: fotografia d'animals, paisatges o miralls obscurs. Tots ells han rebut la mateixa atenció, seriosa i plena de tendresa. Molts dels animals ja no són vius i apareixen envoltats de filferros o tensats amb fils per tal de ser examinats. No són el típic material d'una natura morta, sinó més aviat experiments, amb freqüència enjogassats i prolongats, fets amb objectes ordinaris i sovint poc usuals. Els miralls són potser els més abstractes: semblen constel·lacions de l'espai exterior profund. Recentment ha fet fotografies a gran escala en blanc i negre, i fins i tot ha portat la seva enorme càmera a l'exterior per fotografiar paisatges i vells edificis que troba en petites ciutats de l'Europa de l'Est. En alguns casos, torna al mateix lloc per fotografiar-lo en diferents estacions de l'any.

Aquesta exposició presenta Richard Learoyd en el punt àlgid de la seva trajectòria, amb una selecció de 51 obres en color i en blanc i negre que resumeix el bo i millor del treball que ha dut a terme al llarg d'una dècada. A la mostra s'inclou també un dels paisatges fets a Espanya (a Lanzarote), per encàrrec de Fundación MAPFRE i que s'incorpora a la seva col·lecció de fotografia, que ja disposa de dues altres obres de l'artista.

La seva obra s'ha exposat recentment al Victoria & Albert Museum de Londres (2015) i al J. Paul Getty Museum de Los Angeles (2016), i les seves fotografies formen part de les col·leccions dels principals museus del món, entre els quals destaquen el Metropolitan Museum of Art de Nova York, el Centre Pompidou de París, el Victoria & Albert Museum i la Tate de Londres, el San Francisco Museum of Modern Art, el Nelson-Atkins Museum of Art de Kansas City (Missouri) o la National Gallery of Canada d'Ottawa, a més d'altres importants institucions i de nombroses col·leccions privades. Richard Learoyd va comptar amb la representació de la McKee Gallery de Nova York fins que va tancar el 2016. Actualment el representen la Fraenkel Gallery de San Francisco i la Pace/MacGill Gallery de Nova York.

La mostra es podrà veure a les sales de Fundación MAPFRE de Barcelona i Madrid i també viatjarà al Fotomuseum den Haag, a la Haia.

L'EXPOSICIÓ

El recorregut que es planteja a la mostra és més temàtic que cronològic, i a les parets de la sales es combinen paisatges, retrats i natures mortes.

FOTOGRAFIES DE LA CAMBRA OBSCURA

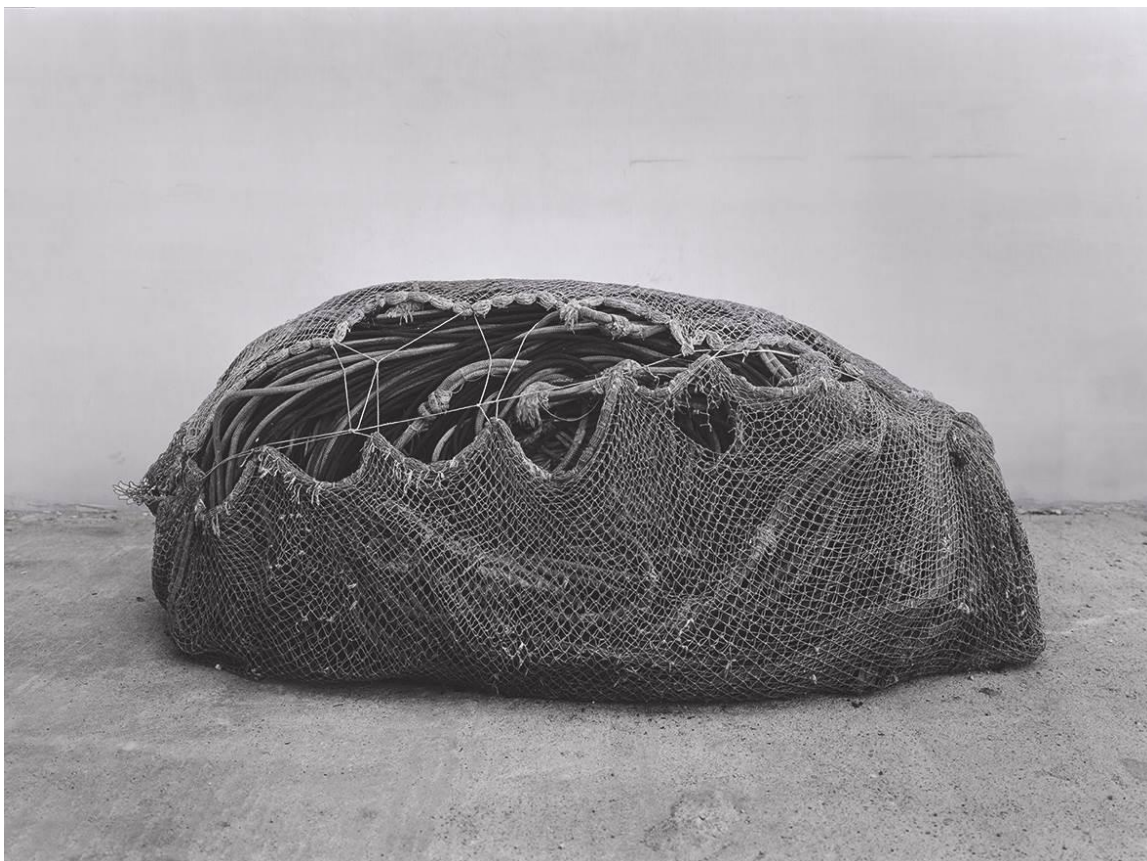
Durant aproximadament vint anys, l'artista anglès Richard Learoyd ha estat fent fotografies amb la seva cambra obscura, una gran càmera d'estudi de disseny propi basada en antics principis òptics. Aquest instrument li ha permès fer fotografies d'una singularitat captivadora, en una època en què la fotografia és trivial i abundant. Les persones que protagonitzen les seves imatges semblen habitar un món d'una intensitat psicològica particular i són examinades sota una llum extraordinàriament cristal·lina i distintiva. Fins i tot els subjectes –de vegades força inusuals– que tria per a les seves natures mortes tenen una bellesa i una quietud excepcionals, evocadores.

Les fotografies que fa amb aquest instrument són, bàsicament, tan grans com la mateixa càmera. Tant fer aquestes fotografies com observar-les requereix una manera de mirar més detinguda i atenta, una activitat més contemplativa que no pas la immediatesa amb què solem veure el món i fotografiar-lo. Learoyd ha desenvolupat aquesta càmera de grans dimensions, i alhora força flexible, perquè sigui mòbil malgrat les limitacions. Després de compondre la imatge, situa a la part posterior de la càmera un full de paper fotogràfic, de la mida de la seva màquina, i crea una còpia única. Tot i ser complexa, aquesta tecnologia li permet fer obres molt característiques amb una qualitat insòlita de llum i de color. En aquestes fotografies res no és fortuït.

Més recentment, el fotògraf ha expandit el seu horitzó tecnològic i ha dissenyat una càmera que pot portar a l'exterior per poder fer un nombre limitat d'impressions no úniques. Un cop més, no tenen res a veure amb qualsevol altra fotografia que haguem vist abans i se centren en una generosa varietat de temes. Alliberat al món exterior, Learoyd ha fotografiat llocs molt coneguts, com ara la vall de Yosemite, a Califòrnia, i també territoris menys familiars a l'Europa de l'Est. Aquestes noves imatges semblen examinar la situació del món modern, captivador per la seva bellesa i alhora potencialment destructiu. Representen un alliberament respecte de les limitacions anteriors del seu procés autodefinit i són tan sols el principi d'una nova visió d'un món més ampli.

NOVES IMATGES

Abans d'experimentar amb les màgiques imatges en color per les quals és avui tan conegut, Learoyd va ser un fotògraf de paisatges que feia fotografies clàssiques en blanc i negre. Recentment ha pogut modificar la seva gran cambra obscura per tal de portar-la a l'exterior, i aquest canvi li ha permès produir unes imatges que contenen l'emoció del descobriment.

Els pecats del pare, 2016

Còpia de contacte a la gelatina de plata, edició de 5

© Richard Learoyd. Gentilesa de l'artista i de la Fraenkel Gallery, San Francisco

Mentre treballava per refinar el seu procés, les imatges es feien cada vegada més complexes. Els seus primers treballs experimentals en blanc i negre s'assemblaven molt a les fotografies que feia en color: hi ha, per exemple, els retrats d'Agnes nua i el grup de garses atrapades en fils. Aquestes fotografies van ser produïdes a l'estudi. Quan es va traslladar a l'exterior va descobrir una discreta i misteriosa bossa amb xarxes de pesca en una platja a Portugal (*Els pecats del pare*) i també va idear un retrat familiar davant d'una casa pairal (*La família Von der Becke*), una imatge més ambiciosa quant a composició. Darrerament ha anat encara més enllà, fins a un paisatge lunar desèrtic a l'illa de Lanzarote i fins a les formes arquitectòniques híbrides a l'Europa de l'Est (*Gdansk, Polònia*). També col·lecciona cotxes cremats als Estats Units, que guarda en un magatzem a Texas per fotografiar-ne les carcasses com a metàfores del present inquietant, espècimens d'una mena d'holocaust.

RETRATS I FIGURES

A la manera d'Ingres, 2011
Fotografia única en paper Ilfochrome
Pier 24 Photography, San Francisco
© Richard Learoyd. Gentilesa de l'artista i de la Fraenkel Gallery, San Francisco

Tot i que les persones que veiem en les fotografies d'estudi de Learoyd semblen molt contemporànies, com si s'haguessin assegut allà fa un moment i estiguessin esperant que acabi d'ajustar la seva curiosa i voluminosa càmera, aquestes figures també mostren una qualitat intemporal que recorda l'art del passat. Des de l'antiguitat, l'expressió visual ha estat dominada tant pel retrat com per la pintura de figures. Als museus d'arreu del món trobem imatges de persones vestides, nues o assegudes pacientment mentre un artista descriu l'elaborat brodat d'un vestit o el rostre particular d'una bella jove. A més de fixar-se en els grans artistes del Renaixement, Learoyd ha estudiat els pintors del segle XIX, com Jean-Auguste-Dominique Ingres, un retratista especialment elegant. Ingres també va ser un gran mestre del nu i alguns dels quadres que va crear ressonen en les imatges de figures del fotògraf. Així mateix, tot i que les fotografies de Learoyd estableixen un diàleg amb les obres dels pintors preraphaelites anglesos, és la fotogràfica victoriana Julia Margaret Cameron qui té per a ell una importància singular.

Tan rellevant com aquests precursors artístics, però, és la personalitat distintiva de Learoyd, que transforma allò que ell tria fotografiar amb la seva peculiar forma de percepció. Els estudis de figura i els retrats de Learoyd estan especialment alineats amb el present: la sensació de llunyania, les emocions interioritzades i l'estranya bellesa dels cossos són testimonis d'un present ple d'inquietud.

NATURES MORTES [VIDES ATURADES]

A Learoyd li ha interessat en particular la creació de natures mortes, encara que les seves són substancialment diferents de moltes de les expressions clàssiques d'aquest gènere dins de la història de l'art. Als Països Baixos, les pintures de bodegons del segle XVII eren sovint un desplegament d'objectes de luxe i moltes incloïen símbols del pas del temps, com ara extravagants rams de flors amb insectes amagats. Les obres del conegut pintor francès del segle XVIII Jean Siméon Chardin posaven en valor els plaers simples d'una vida modesta: cireres acabades de collir en un plat o un pa damunt d'una taula representada amb precisió i exquisidesa. Pintors posteriors, de l'impressionisme en endavant, també han disposat objectes als seus estudis per analitzar-los: a Paul Cézanne i als seus seguidors moderns els agradava distribuir pomes damunt la taula. Tradicionalment, les natures mortes han exigit emocionalment ben poc als seus espectadors.

Learoyd ha repensat la «natura morta» posant un èmfasi especial en el significat del terme: aquestes són fotografies de vides que han estat aturades. Algunes s'assemblen a imatges amb les quals ja estem familiaritzats: la branca arrencada amb pomes silvestres, per exemple, sembla aquí inusualment carregada i fortuïta, com si l'acabessin d'arrencar d'un jardí per dur-la dins i fotografiar-la. D'altres són alhora belles i inquietants: un cap de cavall seccionat, amb el pèl blanc i llustrós i l'ull mort fosc i brillant que contrasten amb el color vermell intens de la sang del coll. Learoyd també ha disposat garses i cignes com a decoracions penjants; presentats d'una manera fantasiosa, però morts. Algunes de les seves imatges més originals són formes híbrides que ell mateix ha esculpit amb éssers que en algun moment havien estat vius: *Cor de peix I*, per exemple, està format per dos organismes cosits i suspesos en l'aire.

Cor de peix I, 2009
Fotografia única en paper Ilfochrome
Col·lecció de Samuel Merrin
© Richard Learoyd. Gentilesa de l'artista o de la Fraenkel Gallery, San Francisco

CATÀLEG DE L'EXPOSICIÓ

El catàleg que acompanya l'exposició inclou textos de Philip Gfelter, escriptor i crític de fotografia del *New York Times*, i de la comissària, Sandra S. Phillips, conservadora emèrita de fotografia al San Francisco Museum of Modern Art.

El llibre té versió en català i en castellà publicades per Fundació MAPFRE, i una versió en anglès coeditada per Fundació MAPFRE i la Fraenkel Gallery de San Francisco.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS I PUBLICACIONS

2007 *Twenty Two Photographs*, Union Gallery, Londres (18 de novembre del 2007 - 2 de març del 2008). Catàleg de l'exposició amb textos de Christopher Bucklow i Martin Barnes: *Richard Learoyd. Twenty Two Photographs, 2005-07* (autoedició de l'artista), 2008.

2009 *Unique Photographs*, McKee Gallery, Nova York (24 de setembre - 31 d'octubre del 2009). Catàleg de l'exposició amb entrevista de Christopher Bucklow: *Richard Learoyd. Unique Photographs, 2007-09*.

2011 *Presences*, Fraenkel Gallery, San Francisco (5 de maig - 25 de juny del 2011). Catàleg de l'exposició.

Portraits and Figures, McKee Gallery, Nova York (28 de setembre - 29 d'octubre del 2011). Catàleg de l'exposició amb text de Mark Alice Durant.

2013 *Still/Life*, McKee Gallery, Nova York (9 de maig - 30 de juny del 2013). Catàleg de l'exposició amb text de Charles Moffet.

The Outside World, Fraenkel Gallery, San Francisco (12 de setembre - 26 d'octubre del 2013).

2015 *Dark Mirror*, Victoria & Albert Museum, Londres (24 d'octubre del 2015 - 14 de febrer del 2016).

2016 *Day for Night*, Pace/MacGill Gallery, Nova York (1-30 d'abril del 2016). Catàleg de l'exposició amb textos de Martin Barnes, Nancy Gryspeerdt i Richard Learoyd: *Richard Learoyd: Day for Night*, Aperture Foundation i Pier 24 Photography, Nova York i San Francisco, 2015.

In the Studio, J. Paul Getty Museum, Los Angeles (30 d'agost - 27 de novembre del 2016), i Nelson-Atkins Museum of Art, Kansas City (10 de febrer - 11 de juny del 2017).

2017 *Richard Learoyd*, Fraenkel Gallery, San Francisco (5 de gener - 4 de març del 2017).

2018 *Work from Two Rooms*, Fraenkel Gallery, San Francisco (25 d'octubre - 22 de desembre del 2018).

2019 *Richard Learoyd*, Pace/MacGill Gallery, Nova York (3 d'abril - 11 de maig del 2019).

Richard Learoyd, Fundación MAPFRE, Casa Garriga Nogués, Barcelona (5 de juny - 8 de setembre del 2019), Fotomuseum Den Haag, la Haia (5 d'octubre del 2019 - 5 de gener del

2020), i Fundación MAPFRE, Madrid (19 de febrer - 24 de maig del 2020). Catàleg de l'exposició amb textos de Sandra S. Phillips i Philip Gafter: Fundación MAPFRE (català i castellà) i Fundación MAPFRE amb Fraenkel Gallery (anglès), Madrid, 2019.

COL·LECCIONS PÚBLIQUES (SELECCIÓ)

Albright-Knox Art Gallery, Buffalo, Nova York.

Centre Pompidou, París.

Fundación MAPFRE, Madrid.

Middlebury College Museum of Art, Middlebury, Vermont.

National Gallery of Canada, Ottawa, Ontario.

Pier 24 Photography, San Francisco, Califòrnia.

San Francisco Museum of Modern Art, San Francisco, Califòrnia.

Scottish Arts Council, Edimburg, Escòcia.

Tate, Londres.

The J. Paul Getty Museum, Los Angeles, Califòrnia.

The JP Morgan Chase Art Collection, Nova York.

The Metropolitan Museum of Art, Nova York.

The Museum of Fine Arts, Houston, Texas.

The Museum of Modern Art, Nova York.

The Nelson-Atkins Museum of Art, Kansas City, Missouri.

The Victoria & Albert Museum, Londres.

Wilson Centre for Photography, Londres.

Yale University Art Gallery, New Haven, Connecticut.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

ADREÇA

Fundación MAPFRE

Casa Garriga Nogués

C. Diputació, 250

infoexposbcn@fundacionmapfre.org

PREU DE L'ENTRADA

Entrada general: 3 € per persona

Entrada gratuïta els dilluns no festius de 14 a 20 hores

HORARIS

Dilluns de 14 a 20 hores

De dimarts a dissabte de 10 a 20 hores

Diumenges i festius d'11 a 19 hores

VISITES GUIADES

De dilluns a dijous: 17.30 h (català) i 18.30 h (castellà)

Preu: 5 €

AUDIOGUIES

Audioguies: català/ castellà / anglès

Preu: 3,50 €